

Fehér Renátó

Holtidény

Határsáv (2)

A gesztenyesor tölcsértorkolatában
a főépület – lehorgonyzott anyahajó.
Lassan ereszkedik a fürkésző tekintet,
római számot tanul a homlokzatról,
benézne egy tátongó emeleti szobába.
Hova lát ki, aki odabent párkányra könyököl?
Ha laposat pislant, tengeröböl, különben hegy láb.

Itt régen fiúkat edzettek kiadni parancsot,
csak a vastag zubbonytól nem hallatszott,
ahogy megroppant a bordakosarakban, mint
szökőkútkáva a fagyban, a hősiesség.
A katonás menetoszlopból aztán
a dadogó lépés lett a város szívverése.
Áll a szökőkút közepén, de gyakorlótérnek
nyoma sincs, a ködben sorakozók jajgatása
az évtizedek alatt kinémult a parkból.
A kiképzés szigorát váltotta a kúra rutinja:
az uszoda feszített víztükrét kacska végtag szeli,
a lélegzetvétel ziháló és javíthatatlan,
sziszegő hang szivárog így a szájüregből,
mint szél az allén.

Ott guggol, aki az avarban termést gyűjt,
hallgatag, akár egy turistajelzés.
S ha nem is értek végül a zsebébe,
emlékszik minden kézbe vett gesztenyére,
formából, színből, fényből, sérülésből
ismeri fel azt is, aki rá vigyáz,
tőle kap arcot, amikor közel ér,
a kezét fogja, ha az osztály kirándul,
fel és alá ezen a határsávon.

Terminál

Az újabb tízezer kilométeres jubileumra majd landolás után koccint az utaskísérő és a pilóta, a terminálsajtó pedig megírja, hogy nem csak a levegőben elválaszthatatlanok. Arról már nem értesül az utazóközönség, hogy *mindig kilenc kilométer magasban, de hova* is vezetnek a légi folyosók azoknak, akik föntről előzik az időzónákat, de céltalanul bolyonganak az arrivalben, mert megérkezni úgyis csak zuhanás után lehet. Amikor pedig a reptéri motelben lefekvéshez készülődnek, hogy összebújjanak, mint két koala, beköszönt aznap a huszonötödik óra.

Dix Café

Szilveszter este van a Dix Caféban.
A világvége befér még idénre –
mantrázom én, a krómbőrű törzsvendég,
beleunva a rutin készenlétbe.

Tompa koktéllal, lelkesedés nélkül
öregedtem meg a keresztthuzatban.
A pörgő ventilátort is hiába
néztem, olyan gyors, tehát mozdulatlan.

Épp ezért akartam hűvös maradni,
mint fülkét magára záró pilóta.
De alattam nincs Alpok, és nincs East Coast,
csak a folyton feltúrt Ká-Európa.

Ádáz irigyekkel fölényeskedni
itt terápia, népszokás és hajlam.
A vigalmi negyed homlokzatán a
veszteglésem egy ér marad a falban.

S ha zárna a Dix sem mozdulok rögtön,
a holnap csak egy tegnap maradéka.
És ülök itt, folyton ugrásra készen.
Ülök. Van dresscode, nincs foszló tapéta.

A kötet megjelenését a Nemzeti Kulturális Alap támogatta

Nemzeti Kulturális Alap

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT. • WWW.MAGVETO.HU
WWW.FACEBOOK.COM/MAGVETO • MAGVETO.KIADO@LIRA.HU •
FELELŐS KIADÓ DÁVID ANNA • KÉSZÜLT A SZEKSZÁRDI NYOMDA
KFT.-BEN 2018-BAN • FELELŐS VEZETŐ VADÁSZ KATALIN • FELELŐS
SZERKESZTŐ SZEGŐ JÁNOS • A SZOROZATOT PINTÉR JÓZSEF TERVEZTE
• MŰSZAKI VEZETŐ TAKÁCS KLÁRI • A SZERZŐ PORTRÉJÁT SZILÁGYI
LENKE KÉSZÍTETTE • KIADVÁNYSZÁM 8905 • KNER ANTIKVA BETŰ-
TÍPUSBÓL SZEDVE • ISSN 2498-6550 • ISBN 978 963 14 3670 9